

Βανίας, σχεδόν περιεχομένη παντάπασι ἀπὸ τὸν Καυκάσον (Imirette), εἶχεν ἐγκατοίκους τὰς Σόανας καὶ ἄλλα ἔθνη. Ἡ Ζάλισσα νομίζεται ἡ σημερινὴ Τιφλίς. Ὁ ποταμὸς Κῦρος (Κῦρ) διαρρέων διὰ τῆς Ἰβηρίας καὶ Ἀλβανίας ἐχύνετο εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν. Ἐν τῷ Καυκάσῳ, ὅσις χύνεται ἀπὸ τῆς Μαύρης θαλάσσης ἕως τῆς Κασπίας, εὕρισκετο τὰ γενὰ ὀνομαζόμενα Καυκάσιοι πύλαι.—Ἡ Ἀλβανία ἔκειτο μεταξύ Ἰβηρίας, τῶν Καυκασίων ὄρεων καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καὶ αἱ Ἀλβανικαὶ πύλαι νομίζονται τὸ σημερινὸν Δερμπέντ. Τὰ Καβάλακα (νῦν Καβλατ-βάρ) καὶ ἡ Καμαχία (νῦν Σαμακίν ἐν τῇ ἐπαρχ. Σιρβάν) ἦσαν πόλεις πρωτεύουσαι.—Ἡ Ἀρμενία (Χαϊκ) διαιεῖται εἰς τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν (μεταξὺ Καππαδοκίας καὶ τῶν Εὐφράτε) καὶ μεγάλην (μεταξὺ Ταύρων, Μιθίας καὶ μικρᾶς Ἀρμενίας). Ὅλγαι πόλεις τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ἦσαν γνωσαὶ εἰς τὰς Ἑλληνας· ἡ δὲ Νικόπολις ἐκτίθη ὑπερὸν ὑπὸ τῶν Πομπηίων. Ἡ μεγάλη Ἀρμενία ἦτο γνωστοτέρα εἰς αὐτὰς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπήγαζον οἱ μέγιστοι ποταμοὶ τῆς Ἀσίας, οἷον ὁ Λύκος, Φάσις, Κῦρος, Ἀράξης, Εὐφράτης καὶ Τίγρις. Πρωτεύουσαι πόλεις ἦσαν Ἀρτάξατα, Ἀρσαμόσατα (Σιμσάτ), Τυγρανόκερτα (Σερῆδ). Οἱ τελευταῖοι πόλεμοι τῶν Γραικῶν αυτοκρατόρων καὶ Περσῶν ἀπέδειξαν αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν περιφημοτέραν.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ (Ἀράμ Ναχαραϊμ, ἂλ Τζιάσιρατ) ὀνομάζετο παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἡ χερσονήσος ἐμπερικλειομένη κατὰ μὲν δυσμὰς καὶ μεσημβ. ὑπὸ τῶν Εὐφράτε, κατὰ δὲ ἀνατολὰς ὑπὸ τῶν Τίγρεως, καὶ χωριζομένη ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας διὰ τῶν Ταυρικῶν ὄρεων. Κατὰ τὰς ὑπερινῆς χερσονῆς ὀνομάθη τὸ δυτικὸν μέρος Μυγδονία, καὶ ἄλλο πάλιν Ὀσροήνη, καὶ εὕρισκοντο ἐνταῦθα πολλαὶ Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι. Πόλεις

περίφημοι ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἦσαν τὸ Νικηφόριον (κτι-
δέν ὑπὸ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ μεγάλῳ, ὕπερον Καλλι-
νικὸν ὀνομαδέν, Βάκκα), τὸ Κιεκήσιον ἢ Κιεκησσός
(Κιεκησιὰ), τὰ Δῦρα, ἢ Κορσότη, αἱ Πύλαι παρὰ
Ξενοφ. (νῦν Ζαβυχέ), τὰ Κίναξα (ὑπ' ἄλλων ἀριθ-
μύμενα εἰς τὴν Βαβυλωνίαν). Ἐπὶ τὸν Τίγριν ἔκειτο
τὰ Ἀμιδα (Διαρμπεκίε, Ἀμίδ) μητρόπολις, Ἀπά-
μεια Μεσηνῆ (ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσηνῆ). Οὐ μακρὰν
ταύτης ἔκειτο τὸ Μηδικὸν τεῖχος (πλησίον τῆς Βαβυ-
λώως). Μεταξὺ τῷ Τίγρεως καὶ τῷ Εὐφράτι ἔκειτο ἡ
Ἐδεσσα (Καλιρρόη, νῦν Οὔρφα) μητρόπολις τῆς πε-
ριβοῆτης Ἐδεσσηνῆς βασιλείας, καὶ ὀλίγον τι μακρὰν αἱ
Κάρραι (Χαράν), τὰ Ἀλαμα κτιδέντα ὑπὸ τῶν Μα-
κεδόνων, Ῥήσαια (Ῥασαῖν) κείμενα ἐπὶ τὸν Χαβόραν
(ἄλ. Καμπύρ). Ἐν τῇ Μυγδονίᾳ ἔκειτο ἡ Νισίβις ἢ
Ἀντιόχεια Μυγδονία (Νισιδία). Μακρὰν τῆς Νισιδι-
δος ἔκειτο τὰ Σίγγαρα (Σινγιάε). Ἡ Βαβυλῶν συνω-
ρεύετο μὲν τὴν Μεσοποταμίαν, ἐν ᾗ καὶ συναριθμεῖτο
ἐνίοτε, καὶ εἶχε κατὰ μεσημβρίαν τὸν Περσικὸν κόλ-
πον, κατὰ δὲ ἀντολὰς τὴν Σεσιανήν. Ἐπὶ τὸν Εὐ-
φράτην ἔκειτο ἡ μητρόπολις Βαβυλῶν (ἤδη δὲ ἐγγυὲς
κώμη), ἡ Εἶρα, τὰ Βόρσιππα, ἡ κώμη Σῆρα. Ἐ-
πὶ τὸν Τίγριν ἔκειτο ἡ Σελεύκεια, καὶ πλησίον αὐτῆς
ἡ Κτησιφῶν, ἡ ὁποία ἀπὸ μερικῆς συναριθμεῖται εἰς
τὴν Ἀσσυρίαν (νῦν Ταῦκ κεσσερά), ἡ Σιττάκη καὶ μα-
κρὰν τῆς δυτικῆς ὀχθῆς τῷ ποταμῷ, ἡ Ὠπίς ἐπὶ τὸν
ποτ. Φύσκον. Ἡ Χαλδαία ἦτο μέρος διάφορον τῆς
Βαβυλωνίας συνορευόμενον τῇ Ἀραβίᾳ καὶ Περσικ. Θα-
λάσσει, καὶ ἔχον πόλιν περίφημον Γερηδόνα (Βαλσορα).

ἈΣΣΥΡΙΑ ὀνομάζετο κατ' ἀρχαίς ἡ Ἀδιαβηνή,
ἔπειτα δὲ καὶ ὅλη ἡ ἐπαρχία μεταξὺ μεγάλης Ἀρμε-
νίας, Μεσοποταμίας καὶ Μηδίας, περιλαμβάνουσα ἐ-
νίοτε τήν τε Βαβυλώνα καὶ Μεσοποταμίαν. Εἶχε δὲ

ἐγκατοίκους τὸς Γορδυαίους (Καρδέν)· καὶ τὸς Γαραμαίους (Γκάρμ). Πρωτεύουσα πόλις ἦν ἡ Νίνος (νῦν Νυνιά). Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀτρυία περὶ τὸν Λύκον ὑπῆρχε τὰ Γαυγάμηλα, ὅπου ἐνικήθη ὁ Δαρεῖος ὑπὸ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἔμακράν τὰ Ἀρβηλα (Ἐρμπίλ), καὶ ἐγγυὺς ἡ Δημητριάς (Κορκὲς), κατωτέρω δὲ ἡ Σιάζυρος (Σερζέ), καὶ περὶ τὰ ὄρη τῆς Μηδίας ἡ Ἀλβανία (Χολεάν).

Ἡ ΣΤΡΪΑ περιεῖχε μὲν ἐν γένει τὴν Μεσοποταμίαν, Βαβυλωνίαν καὶ Ἀδιαβηνήν, ὕστερον δὲ μετὰ τὸς χρόνους τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὠνομάζετο ἕως ἡ ἐπαρχία, ἡ ἔχουσα ἀρκτικῶς μὲν τὴν Κιλικίαν, ἀνατολικῶς δὲ τὸν Εὐφράτην, κατὰ μεσημβρίαν δὲ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἴγυπτον, καὶ κατὰ δυσμὰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ἐμπεριεχομένης καὶ τῆς Παλαιστίνης, Κόλλης Συρίας καὶ Φοινίκης. Ὅμως αὐταὶ αἱ ἐπαρχίαι ἐχωρίζοντο ἐνίοτε. Οἱ ἀξιολογώτεροι ποταμοὶ τῆς Συρίας ἦσαν ὁ Ὀρόντης ἢ Ἀξίος (Ὀρόντ, ἔλ Ἀσί), Μαρσύας (Μπερτζιέχ), Θάλος (Κοβαϊκ), Ἐλεύθερος (Νάχε Κιμπις), Ἀδωνις (Νάχε Ἰμπραχίμ), Λύκος (Νάχε Κέλμπ), Χεσορρόας, ἢ Βαρδῆνη (Μπαράδι), καὶ Ταμύρας (Δαμύε). Ὅρη διάστημα ὑπέχουσιν ὁ Ταῦρος, Ἀμανος, Πιέριος, Κάσιον, Λίβανος καὶ Ἀντιλίβανος. Αἱ δὲ ἐπαρχίαι κατὰ μέρος εἰσὶν αὐταί.

1) Κομμαγηνή ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ ἐν τῷ ὄρει Ἀμάνῳ. Ἐνταῦθα ἔκειντο τὰ Σαμόσατα (Σχεμιζάτ) ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, Ἐπιφάνια, Ἐρανα (ἐπὶ τὸν Ἀμάνον), ὁ Πυθηνισσὸς (Πεχεσκι), τὰ Σίγγα, Ζεῦγμα, ἡ Δολίχη (Δολέκ), καὶ Ἰμμα (ὑπὸ ἄλλων συναριθμημένη εἰς τὴν ἐπομένην ἐπαρχίαν). 2) Σελευκίς καὶ Περσία (Σελευκιδικὴ Συρία, τὸ ἐξαιρετώτατον μέρος). Ἐν τῇ θαλάσῃ ἔκειντο αἱ πόλεις Ἀλεξάνδρεια ἐν τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ (ἀπὸ μερικῆς εἰς τὴν Κιλικίαν συν-

αριθμημένη, Ἀλεξανδρέτ), Πάγραι (Πάγρας), Λαοδίκεια (Λαδικιέ), κτ. Σελευκίς Πιερία, ἡ νῆσος Ἀραδος, Ρῆαδ (ἀριθμημένη εἰς τὴν Φοινίκην) καὶ Ἀντάραδος εἰς τὴν Ἡπειρον, καὶ βαθύτερον ἐν τῇ χώρᾳ εὐρίσκοντο αἱ πόλεις Ἀντιόχεια ἐπὶ τὸν Ὀρόντην (Ἀντακιά), ἡ κώμη Δάφνη (Μπέϊτ ἔλμα), ἡ Σελεύκεια ἐπὶ τὸν Βῆλον (Σιάγρ), Ἀπάμεια ἐπὶ τὸν Ὀρόντην (χαμά 1), Λάρισσα (Σιζάρ), Ἐπιφάνεια ἐπὶ τὸν Ὀρόντην (Χαμάθ), Ἐμεσα (Χέμσ). 3) Κυρρήσικη μεταξὺ Κομμαγηνῆς καὶ Σελευκίας εἰς τὰ σύνορα τῆς Κιλικίας, τῆς ὁποίας αἱ πρωτεύουσαι πόλεις ἦσαν Κυρραῦς (Κορούς), Ἰεράπολις τοπάλαι Βαμβύκη (Μπαμπύχ), Βέρροια (Ἀλέπον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀπὸ μερικῆς συναριθμεῖται εἰς τὴν ἐπαρχίαν Χαλυδωνῆτιν). 4) Χαλκιδική, ἐπαρχία εὐφορωτάτη, ὅπως ἔκειτο ἡ Χαλκίς ἐπὶ τὸν Βῆλον. 5) Παλμυρηνή, περίφημος μάλισα διὰ τὴν παλαιὰν πόλιν Παλμύραν (Ταδμόρ). 6) Καίλισυρία, πεδιάς μεταξὺ τῆς Λιβάνου καὶ Ἀντιλίβανου. Ἐπὶ τὸν Λίβανον ἔκειτο ἡ Λαοδίκεια (Γισσιά), ἐπὶ δὲ τὸν Ὀρόντην, ἡ Ἡλιέπολις (Βαλμπίκ), καὶ περὶ αὐτὴν τὰ Ἀβίλα (Νεμπι-ἀμπέλ). Ἡ Δαμασκὸς ὅμως ὡς μητρόπολις τῆς Συρίας ἦτο μάλισα περίφημος. 7) Φοινίκη, τῆς ὁποίας αἱ ἀξιολογώτεραι πόλεις κείμεναι παρὰ τὴν θάλασσαν ἦσαν Σίμυρα (Συμίρα), Ὀρθωσία (Ὀρετόσα), Τρίπολις (Τραμπλῆς), Βότερις (νῦν χωρίον Μποτρεν), Βύβλος (Γκεμπαῖλ), Βήρυτος (Μπαρῆς), Σιδῶν (Σαῖδ), Σάραηπτα

(1) Ὅπως ἐβασίλευεν ὁ περίφημος γεωγράφος Ἀπυλαφίδας, Ἀραψ τὸ γένος, τῆς ὁποίας ἡ γεωγραφία Ἀραβίας, Αἰγύπτου, κτ. μετεφράσθη ὑπ' ἐμῆ καὶ ἐξεδόθη τῆ τῷ ἔτει ἀραβιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ διὰ δαπάνης τῶν φιλαγνευσάτων ἀδελφῶν Ζωσιμάδων.

(Σαφάστ), Τύρος (Σέρ). Ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἔκειντο τὰ Γάβαλα (Ντζεμπιλέ), καὶ ἡ Πτολεμαῖς (Ἄκρη) ὑπ' ἄλλων συναριθμημένη εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 8) Ἡ Παλαιστίνη ἦτον ἄγνωστος εἰς τὰς ἀρχαῖους χρόνους τῆς Ἑλληνικῆς ἰστορίας, καὶ διηρέθη κατὰ τὰς ὑπερινοὺς χρόνους (1. ἐντὸς τῆς Ἰορδάνου, ὅπου ἔκειτο α'. ἡ ἄνω καὶ κάτω Γαλιλαία. β'. ἡ Σαμαρείτις ἔχουσα μητρόπολιν τὴν Νεάπολιν (Ναμπλές). γ'. ἡ Ἰουδαία περιέχουσα τὴν Φιλιθαίαν, ἐν ᾗ εὐρίσκοντο πόλεις περίφημοι ἡ Γάζα, Ἀσδὸτ (Ἀζότ, Ἐσδεδ), καὶ ἄλλαι τινές, καὶ ἄλλη ἐπαρχία κειμένη βαθύτερον ἐν τῇ χώρᾳ, τῆς ὁποίας μητρόπολις ἦν ἡ Ἱερουσαλήμ. δ'. ἡ Ἰουδαία. (2. ἐκτὸς τῆς Ἰορδάνου, ὅπου ἔκειντο πολλαὶ ἐπαρχίαι.

Ἡ ἈΡΑΒΙΑ ἦν ἄγνωστος καὶ αὐτὴ εἰς τὰς ἀρχαῖους Ἑλλήνας, ἔδειξαν ἔχοντας κοινότητα, καὶ διηρέθη εἰς τὴν πετραίαν, ἔρημον καὶ εὐδαίμονα. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐγνώρισαν πολλὰς ἐμπορικὰς πόλεις αὐτῆς τῆς χώρας.

Ἡ ΜΗΔΙΑ καὶ Περσία ἐγίναν γνωστὰ τοῖς Ἑλλησιν μετὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ἀλεξάνδρου. Ἡ Μηδία ἔχουσα κατὰ μὲν ἄρκτον τὴν Κασπίαν θάλασσαν, κατὰ δὲ μεσημβ. τὴν Περσίαν, κατὰ δ' ἀνατολὰς τὴν Περσίαν καὶ Ἰρκανίαν, καὶ κατὰ δυσμὰς τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν καὶ Ἀσσυρίαν, διηρέθη εἰς τὴν Ἀρσπακηνήν, ὅπου ἔκειντο τὰ Γάβαζα καὶ ἡ Κυρὸπολις, καὶ εἰς τὴν μεγάλην Μηδίαν, τῆς ὁποίας πρωτεύουσα πόλις ἦσαν τὰ Ἐκβάτανα (Χαμαδάν), καὶ πλησίον τῶν Ῥαγῶν (Ῥεί) ἔκειντο αἱ Κασπιοὶ πύλαι.

Ἡ ΠΕΡΣΙΑ (ἐν γένει) διηρεῖτο 1. εἰς τὴν Σασσιανήν (Χορσισάν), ἧς μητρόπολις ἦν τὰ Σῆσα (Σῆσερ). 2. εἰς τὴν κυρίως Περσίαν (Φάερ), ὅπου ἔκειτο ἡ Περσέπολις (Τζελμινάερ), πλησίον τῆς Κύρου ποταμῆς ἡ παλαιὰ μητρόπολις Πασαργάδαι (Πάσα), καὶ Ἀσπάδαι (ἡ νῦν μητρόπολις τῆς Περσίας Ἰσπαχάν).

3. εἰς τὴν Καρμανίαν (Κερμάν). 4. εἰς τὴν Παρθίαν μεταξὺ Καρμανίας, Μηδίας καὶ Τρεκανίας. 5. εἰς τὴν Τρεκαινήν. 6. εἰς τὴν Μαργιανήν, ὅπερ οἱ Ἕλληνες ἔκτισαν μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον πόλεις, αἷα ἡ Ἀντιόχεια Μαργιανή (νῦν Μαχερσαχιντζάν) καὶ ἡ Νίσαια. Τὰ ἀξιολογώτερα ἔθνη ἦσαν οἱ Μασσαγέται καὶ Δάαι. 7. εἰς τὴν Βακτριανήν, χωριζομένην ἀπὸ τῆς Σογδιανῆς ὑπὸ τῷ Ὠξυ (νῦν Τζιχέν). Τὰ Βάκτρα (Ζαριάσπη, νῦν Μπάλκ), κείμενα εἰς τὰς πρόποδας τῆς Παροπαμισοῦ, φημίζεται ὡς παντάλαια πόλις βασιλεύουσα. Ὁ Ἀλέξανδρος ἔκτισεν ἐν τῇ Βακτριανῇ καὶ Σογδιανῇ πολλὰς πόλεις. Ἡ Γερία ὑπάρχει τὸ σήμερον Γαέρ. 8. εἰς τὴν Σογδιανήν (ἂλ Σογδ) περιεχομένην ὑπὸ τῶν ποταμῶν Ὠξυ καὶ Γαζάρτε (Σιρ), εἰς τὸ ὁποῖον τελευταῖον χύνεται ὁ Βάσκατις (Βάχ). Πρωτεύουσα πόλις ἦσαν τὰ Μαράκανδα, ἅπερ κατηφανίσθησαν ὑπὸ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀντ' αὐτῆς νῦν κεῖται ἡ Σαμαρκάνδη. 9. εἰς τὴν παρὰ τὸν Παροπαμισὸν ἐπαρχίαν. 10. εἰς τὴν Ἀρίαν (Χορασάν) ὄμορον τῇ Βακτριανῇ, ὀνομαδεῖσαν ἔτι, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τῷ ποτ. Ἀρίς (Χερὶ ρὲδ), ὅπερ ὁ Ἀλέξανδρος ἔκτισε πόλιν ὀμώνυμον. 11. εἰς τὴν Δραγγιανήν, τῆς ὁποίας οἱ ἐγκάτοικοι ἦσαν μάλιστα Δράγγαι καὶ Ἀριάσπαι, καὶ διὰ τῆς χώρας τῶν Ἀριάσπων ἦτοι εὐεργετῶν ἔρρεν ὁ Εὐρύμανδρος (Χίνδ μένδ). Ἡ μητρόπολις ἐκαλεῖτο Προφθασία (Ζαράγγ). 12. εἰς τὴν Ἀραχωσίαν (ἄσπρην Ἰνδίαν) παρὰ τῷ ποταμῷ Ἀραχώτῃ (Ροχάδτζ). 13. εἰς τὴν Γεδρωσίαν μεταξὺ Δραγγιανῆς καὶ Ἀραχωσίας, Καρμανίας, τῆς Ἰνδικῆς Ὠκεανῆς καὶ (κατ' ἀνατ.) τῆς Ἰνδίας, χώραν ἀκαρπον, δι' ἧς καὶ οἱ τὰ παράλια οἰκῶντες ζῶντες ἐν τῶν ἰχθύων ὀνομάζοντο Ἰχθυοφάγοι. Ἐν τῇ παραλίᾳ ἔκειντο πολλάί πολεῖς, οἷον Τίρα (Τὲς), Σαμυδάκη κτ.

Ἡ ἸΝΔΙΑ ἔγινεν ὀλίγον τι γνωστὴ εἰς τὰς Ἑλληνας διὰ τὰς ἐκστρατείας τῶν Δαρείων (1), καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα χρόνους ὑπερον διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν μεγάλων Ἀλεξάνδρων, ὅσις εἰς Ἀσίαν ἐπέρασε μεταξὺ 32 καὶ 33 πλ. ἔμακρὰν τῶν σήμερον Ἀττώκην τὸν Ἰνδόν, καὶ ἐντεῦθεν νοτιοδυτικῶς τὴν ἐπαρχίαν Πανδτζάπ, ὀνομαζομένην ἔτι διὰ τὰς πέντε ποτίζοντας αὐτὴν ποταμοὺς, καὶ ἔφθασε μόνον ἕως εἰς τὸν Ἰφασιν (νῦν Μπευάχ), καὶ ἐντεῦθεν καταβὰς εἰς τὸν Ἰδάσπην, ἦλθεν εἰς τὸ σήμερον Μελτάν· ἐπλευσε δὲ καὶ τὸν Ἰνδόν ἄχρι τῶν Ὠκεανῶν (2). Οἱ παλαιοὶ ἐγνώριζον μόνον

(1) Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς ἐξάλη κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῶν Δαρείων, καὶ πλεύσας ἀπὸ τὴν Κασπάτιον (Κασπίαν ἴσως τῶν Πτολεμαίων, νῦν Κασχμὶς) τῆς Πακγύης (νῦν Πεχκελὺ κατὰ Ρωβερτσώνιον) ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἰνδόν ἕως τῶν Ὠκεανῶν, μετὰ 30 ἡμέρας ἔφθασεν εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον, μετ' ὃ ὁ Δαρείος ὑπέταξε τὴν χώραν, δι' ἧς ὁ Ἰνδὸς ῥέει.

(2) Ὁ Ἀλέξανδρος θέλων εὐαγνώρισε τὰ παράλια τῆς Ἰνδίας ἀκριβῶς, καὶ εὐαπροξενήσῃ τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον μεταξὺ Ἰνδίας, Βαβυλωνίας καὶ Αἰγύπτου, ἐξεῖλεν ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τῶν Ἰνδῶν τὸν Νίαρχον Ὀνησίκριτον, οἱ ὁποῖοι πλεύσαντες ἀπὸ τὰ Πάτταλα πάντοτε παραλίως, μετ' ἑπτὰ μῆνας ἔφθασαν διὰ τῶν Περσικῶν κόλπων εἰς τὸν Εὐφράτην. Ὁ Σέλευκος Νικάτωρ ἐχώρησε βαδύτερον παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἰνδίαν, δι' ἧς ὅλη ἡ Περγυλία ἔγινε γνωστὴ εἰς τὰς Ἑλληνας. Μεγαθένης, ὅσις διέτριψεν εἰς τὰ Παλίβοθρα, μητρόπολιν τῶν Πρασίων παρὰ τὸν Γάγγην, πολλὰς χρόνους ὡς πρέσβυς τῶν βασιλείων τῆς Συρίας, ἐξέδωκε κατὰ πρῶτον τὴν γεωγραφίαν τῶν παρὰ τὸν Γάγγην ἐπαρχιῶν, τὰς δὲ πέραν τῶν Γάγγων συνέγραψε ἐπιζόμενος εἰς τῶν ἄλλων τὰς μαρτυρίας. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξεῖλεν ὁ μὲν Σέλευκος τὸν Δάμαχον, ὁ δὲ Πτολεμαῖος τὸν

τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἰνδίας, ἦτοι τὰς ἐπαρχίας μεταξὺ τῆς Ἰνδοῦ καὶ Γάγγυ· τὰς δὲ κατὰ μεσημβρίαν ἐπαρχίας ἄχρι τῶν ἐκβολῶν τῆς Γάγγυ ἠγνόουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἡ Ἰνδικὴ χερσόνησος καὶ ἡ Μαλαβαρικὴ παραλία ἦσαν πάντῃ ἄγνωστοι εἰς αὐτές. ἐκ δὲ τῶν Ἰνδικῶν νησῶν ἐγνώριζον μόνον τὴν Ταπεροβάνην (Κεῦλον), ἴσως δὲ καὶ τὸ ἀντικείμενον ἀκρωτ. Κομορίνον. Οἱ ποταμοὶ τῆς Ἰνδίας οἱ γνωστοὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἦσαν ὁ Ἰνδὸς (Σινδ), Γ'δάσπης (Μπετάχ ἢ Τζελέμ), Γ'φασίς (Μπευᾶχ, Γάγγυς, Σόαμος (Τζαλέμ), Ἀκείνης (Τζειαέμπ), Γ'δεαότης (Ρ'αβί), Γ'σεδρος (Σετλεδτζέ), Γ'πανίς. Πόλεις περίφημοι ἦσαν ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐπὶ τὸν Παροπαμισόν (Καιδαχάε), τὰ Νάγαρα (Ναγάε), Ἀσρος, Τάξιλα (Ἀττόα), Νίκαια, Βεκέφαλα (πλησίον τῆς Λαχόε), ἡ χώρα τῶν Μαλλῶν (Μελτάν), παρ' οἷς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν ὁ Ἀλέξανδρος, οἱ Οἰξυδράκαι, Ἔσνιοστι (Οὐτζέχ), τὰ Μιννάγαρα (ἄλ Μάνσορα), Πάτταλα (Ταττα-ναγάρ), Παλίβοθρα (Πάτνα) κτ. (1).

Λεμαῖος τὸν Διονύσιον ὡς πρίσβεις εἰς τὰ Παλίβοθρα, ὅτε ἀμφότεροι κατέγραψαν δίχα πολλῆς ὠφελείας τὰς παρατηρήσεις των. Πολλοὶ ἐπλευσαν ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς Ἰνδίαν, ἐξ ὧν ὁ Εὐδοξὸς εἶναι περίπλος εἰς ἐκείνης τῆς ἀρχαιότητος χρόνος. Τὰ δὲ περὶ τῆς Γ'αμβέλης καὶ Πατροκλίας εἶναι ὡς ἐπιτοκολὸν πλασὰ καὶ ψευδῆ.

(1) Ἐὰν ὁ τῷ Ἀβρίανῳ ἀπουμενόμενος περίπλος Εἰρυσάας θαλάσσης ὑπῆρχε γνήσιον αὐτῆς σύγγραμμα, ἢ κατὰ τῶν παλαιῶν τὰς μαρτυρίας γεγραμμένον, ἐσυμπράξινομεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐγνώριζον μέγα τῆς Ἰνδίας μέρος, ἀλλ' ὁ ῥηθεὶς περίπλος συνεγράφη μετὰ τὰς χρόνας τῆς Τραϊανῆς καὶ κατὰ τὰς τότε περὶ τῆς Ἰνδίας γεωγραφικὰς γνώσεις. Μόνη δὲ ἡ τῷ αὐτῷ Ἀβρίανῳ προσκπουμένη ἡ Ἰνδικὴ ἰσχυρία εἶναι βεβαιότερα, καθότι ὁ συγγραφεὺς

Ἡ Αἴγυπτος εἶχε πολλάς Ἑλληνικάς ἀποικίας ἀπὸ τῶν χρόνων τῆ Ψαμμητίχῃ, καὶ ἀπὸ τῆ Πτολεμαίῃ εἶχε μεγάλην κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος· ὁ δὲ Νεῖλος ποτίζει ὅλην τὴν χώραν εἰς πολλὰ μέρη διαιρέμενος. Ἡ Αἴγυπτος διηρέθη εἰς τὸς ὕστερον χρόνους εἰς 53 νομούς, ἤτοι τοπαρχίας, αἱ ὁποῖαι ἔκειντο εἰς τὰ τρία μέρη τῆς Αἰγύπτου. Α'. εἰς τὴν κάτω Αἴγυπτον (Μπαχεῖ) ἦσαν τέσσαρες ἐπαρχίαι 1. ἡ Μαρεωτική. 2. ἡ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ ὁποία εἶχε 4 νομούς, ἐξ ὧν ὁ Ἀλεξανδρείτης νομὸς ὑπάρχει περίφημος διὰ τὴν περίδοτον Ἀλεξάνδρειαν, τὴν νῆσον Φάρον καὶ διὰ τὸν Κύνωδον Ροζέττ). 3. τὸ Δέλτα, τὸ ὁποῖον εἶχε 17 νομούς. Ἐν τούτῳ πρὸς τὸ δυτικὸν τῆ Σεβεντυτικῆ σώματος τῆ Νεῖλου ἔκειτο καὶ τὸ τεῖχος τῶν Μιλησίων, ὅπερ κατώκευ Ἕλληνες. 4. τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς κάτω Αἰγύπτου ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ, τὸ ὁποῖον εἶχε 8 νομούς, ἐξ ὧν περίφημος ἦν ὁ τῆς Ἀραβίας, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τὸ Πηλῆσιον (Τινέχ) ἡ κλεῖς τῆς Αἰγύπτου, ὁ Φαγερωιπολίτης νομὸς ἔχων τὴν Ἀρσινόην (Σζέζ), καὶ ὁ Ἡλιοπολίτης νομὸς ἔχων τὴν Ἡλιόπολιν καὶ τὴν Βαβυλῶνα (Μπαμπέλ, ὕστερον Φοσάτ). Β'. εἰς τὴν μεσσαίαν Αἴγυπτον, ἡ Ἑπτάνομον, ἡ ὁποία πάλαι εἶχε 7 νομούς, νῦν δὲ 10, ἐξ ὧν ὁ Μεμφιτικὸς νομὸς μάλιστα θαυμάζεται διὰ τὴν πόλιν Μέμφιν (Μίσερ). Γ'. εἰς τὴν ἄνω Αἴγυπτον, Θηβαΐδα (Σαΐδ) ὀνομαζομένην, ἡ ὁποία εἶχε 14 νομούς. Ἐν τῷ μεθωρίῳ τῆς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας ἔκειτο ἡ Συήνη (Ἀσβάν).

Ἡ Αἰθιοπία ἄνωθεν τῆς Αἰγύπτου (Ἀβυσσηνία, Νυβία) ἦτον ὀλίγον γνωστὴ εἰς τὸς Ἕλληνας. Ἡ νῆ-

κῆς, ὅσας ποτ' ἂν ἦ, μεταχειρίσθη τὴν ἐφημερίδα τῆς περιπέλει τῆς Νεάργης.

Τ Η Σ Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ. μ γ

σος Μερών (Α΄ τβαρα) ἔ ἡ Βερενίκη εἰσὶν αἱ ἀξιολογώ-
τεραι πόλεις.

Ἐν τῇ Λιβύῃ (Μπάρεκα) σημειώτεον τὸν περίφη-
μον βωμὸν τῆ Ἀμμωνος κείμενον κατὰ μεσημβρίαν
μεταξὺ ἀμμωνῶν ἐρήμων, ἔ τὴν Κυρηαίαν, ὅ ἐστι
Πεντάπολιν, ἔ τως ὀνομαδεῖσαν διὰ τὰς πέντε πό-
λεις, δηλ. Ἀπολλωνίαν λιμένα τῆς Κυρήνης (Μάρετσα
σῆσα), Βάρεκην ἢ Πτολεμαίδα (Μπάρεκα τολομέτα),
Ἀρσινόην ἢ Τεύχειραν (Τεύκερα), Βερενίκην (Βερενικ),
καὶ Κυρήην, πόλιν διαβόητον διὰ τὸς ἐν αὐτῇ ἀκμά-
σαντας πολλὸς ἀνδρας ἀξιολόγους ἔ φιλοσόφους.

Ἡ κυρίως Ἀφρικὴ, Νυμιδία, Μαυριτανία ἔ τὸ
ἐνδότερον τῆς Ἀφρικῆς ἦσαν ἄγνωστα εἰς τὸς Ἕλληνας.

Τέλος τῆς Γεωγραφίας.

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΟΥ ΕΙΣ ΑΣΙΑΝ.

Μήνος τοῦδεσχηματῆ τῆς νῆος Περσῶν

Μήνος τοῦδεσχηματῆ τῶν Μάγνων

Κ.Ε.Τ.Ε.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006